

"המשוגע" שעושה הפוך מכולם

1. מתוך סיפורו של עמנואל סקעת, מתנדב באמבולנס 54, של "איחוד הצלה". האמבולנס חילץ תחת אש 60 פצועים שכולם שרדו.

ורקע: בבוקר שמחת תורה עמנואל ושני חבריו לאמבולנס מקבלים קריאה לדרת לדרום ולחכות בצומת חלץ לפינוי פצועים. צומת חלץ נמצאת מחוץ לטווח של הקרבות. הצבא הוא זה שנכנס לקו האש, מפנה משם פצועים לצומת חלץ, ומשם האמבולנסים מפנים אותם לבתי החולים.

שנסע מאחורינו מודיע למוקד שיש פה אמבולנס שעובר את נקודת הכינוס, והמוקד מתחיל לצרוח עלינו בקשר "הלו! תעצרו! תסתובבו ברגע זה ואל תמשיכו!", אז אנחנו עוצרים רגע, מתמגנים, שמים עלינו את האפודים והקסדות, וממשיכים. והמוקד שוב עולה, "אמבולנס חמישים וארבע! ביקשתי ממך לא לעבור את צומת חלץ! לאיפה אתה חושב שאתה נוסע!", אז אבי, הנהג שלנו אומר לו "אנחנו בדרך לפצוע, יש איתי פה צוות ימ"מ, הוא מחפה עליי, הוא מכוון אותי". החובש השני ואני מסתכלים אחד על השני, לא צוות ימ"מ ולא נעליים, אבל המוקדן קנה את זה לכמה שניות. אחרי דקה הוא שוב עולה ואומר לנו, "קיבלתי שאתם לא רוצים לחזור בחיים, יום טוב שיהיה לכם חברים!".

בצומת חלץ הציבו בינתיים נקודת כינוס מרכזית מאוד שנפתחה שם לפינוי פצועים לבתי חולים, כולל מנחת מסוקים. בעיקרון אמבולנסים לא אמורים לעבור את הנקודה הזאת. הם אמורים לעצור שם, להתמקם ולחכות לפצועים שיגיעו. רק אם אתה אמבולנס ממוגן אתה יכול להמשיך. למד"א יש כמה אמבולנסים ממוגנים, אבל הם היו מעטים מדי לאירוע כזה. והאמבולנס שלנו לא היה ממוגן כמוכן.

כשהגענו לצומת חלץ, מסמנים לנו לא להמשיך, ובכל זאת אנחנו ממשיכים. אבי החליט שממשיכים לנסוע. הוא אמר לי, "אם אני נוסע בשבת אני נוסע בשביל להציל חיים! אני לא נוסע לעמוד בצומת חלץ!", חצי דקה אחר כך, אמבולנס

(מתוך "יום אחד באוקטובר - ארבעים גיבורים, ארבעים סיפורים", עמ' 64)

2. מתוך סיפורו של יוסף אלזיאדנה, נהג מונית ברואי שנסע לפסטיבל הנובה כדי לחלץ משם אנשים

נעליים, וטסתי לאוטו שלי, ואני נוסע, ואני יודע שמהבית שלי אליהם זה עשרים וחמש דקות אם הכבישים פנויים.

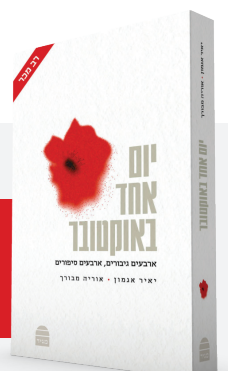
אני נוסע דרך המושבים, מגיע לנתיבות, ואני רואה טילים, בשמיים טילים, ואני מרגיש, וואלה, שיש פה משהו מוזר, זה כמויות, ואני ממשיך. אני הטבע שלי זה שאני ממשיך מאה אחוז, לא עוצר. הגעתי עד קיבוץ סעד, ובכיכר של קיבוץ סעד, אני פונה שמאלה, לכביש שתיים שלושה שתיים, וכשאני פונה אני רואה מולי המון רכבים באים משם, מכיוון נובה, נוסעים במהירות, אחד עוקף את השני, נוסעים בשוליים וזה, וכולם מסמנים לי בידיים, באורות, ככה, "תעשה פרסה, תחזור!", אמרתי, "יש פה משהו לא רגיל", והמשכתי לנסוע, המשכתי קדימה, עד שהגעתי לבארי, ירי, מכל הכיוונים ורכבים בורחים, ואני ממשיך.

בבוקר בשעה שש ומשהו, אשתי אומרת לי שהפלאפון משתגע, הודעות, שיחות, בלי סוף, בלגן, אמרתי לה, "תעזבי, אין לי היום עבודה במונית, זה שבת", אבל אני רואה שהטלפון לא מפסיק, אני אומר, אולי נבדוק מה זה, אני מחזיק את הטלפון, ואני רואה על המסך "עמית הדר". עמית הדר זה הבחור מהיישוב עומר, שלקחתי אותו ואת החברים שלו יום קודם לפסטיבל נובה.

אני עונה "כן, עמית", והוא צועק לי, "יוסי, תציל אותנו!", אמרתי לו, "מה קרה, מה קרה!", הוא אומר לי "אזעקות, טילים, יש שמועה שגם יש מחבלים!", לא חשבתי פעמיים, קמתי מהמיטה, מכנס קצר, השערות שלי עומדות חחחה, ואני הטבע שלי לא לצאת בלי כוס קפה, ויתרתי על הכוס קפה! לא שטפתי פנים אפילו, שמתו כפכפים, אפילו לא

(מתוך "יום אחד באוקטובר - ארבעים גיבורים, ארבעים סיפורים", עמ' 80)

המשך בעמוד הבא

המשך מהעמוד הקודם

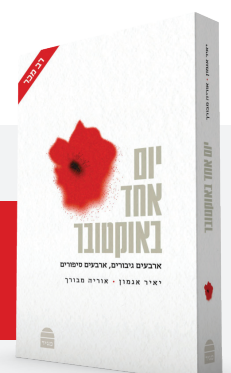
3. המשך מתוך הסיפור של עמנואל סקעת, אמבולנס 54:

למישהו שריטה אני לא אסלח לעצמי, אף אחד לא נכנס!", ואני קולט שאבי אומר לו "בוא בוא רגע", והוא הולך איתו הצידה שתי דקות, ואחר כך הם חוזרים ואהרון אומר לכל הנהגים שם, "חבר'ה, כל האמבולנסים לנסוע אחרי אבי! עכשיו!".

אחר כך שאלנו את אבי מה הוא אמר לו שככה שכנע אותו. והוא סיפר לנו שהוא בא אליו ואמר....

אז אנחנו מעמיסים את כל החיילים הפצועים לאמבולנס, ומגיעים איתם לצומת חלץ. השעה כבר ארבע בצוהריים. אבי, הנהג שלנו רואה שם את אהרון, מנהל המבצעים של איחוד הצלה, הוא פיקד שם על כל הכוחות. אז הוא ניגש אליו ואומר לו "אהרון, אני חייב עוד אמבולנסים בכניסה לכפר עזה, יש לי שם מלא פצועים, אני חייב עוד אמבולנסים!". וכולם מבינים שבכפר עזה בשלב הזה יש ממש לוחמה מבית לבית. ואהרון אומר לו, "אין סיכוי אבי, אתה המשוגע היחיד שנכנס לשם! אני לא לוקח עליך אחריות, אם תקרה

(מתוך "יום אחד באוקטובר - ארבעים גיבורים, ארבעים סיפורים", עמ' 69)

שאלות חלוצות לדף "המשוגע שעושה הפוך מכולם"

אם רוצים, ניתן לגזור ככרטיסיות

המשוגע שעושה הפוך מכולם - 1

קראו את קטע מס' 1

מה דעתכם על ההחלטה שקיבלו שלושת המתנדבים של אמבולנס 45? ומה דעתכם על התגובה של המוקדן?

המשוגע שעושה הפוך מכולם - 2

קראו את קטע מס' 2

כשקוראים סיפורי גבורה שהתרחשו באותו יום נורא, מגלים שגיבורים רבים עשו את התנועה ההפוכה לכולם: כשכולם מתחבאים, הם יוצאים. כשכולם בורחים, הם נכנסים פנימה. כשכולם בשקט, הם פועלים.

- מה דעתכם על התכונה הזו "לעשות ההיפך מכולם"? האם לדעתכם התכונה הזו טובה או רעה? מתי היא שלילית ומתי היא חיובית?
- האם יש לכם את היכולת הזו לעשות משהו שחשוב לכם, למרות אנשים אחרים מסביכם לא מבינים אתכם ועלולים לקרוא לכם "משוגעים"?

המשוגע שעושה הפוך מכולם - 3

קראו את קטע מס' 3

אבי, הנהג של אמבולנס 45, הצליח לשכנע את אהרון מנהל המבצעים לאפשר לאמבולנסים נוספים להיכנס לאזור המסוכן. רגע לפני כן אהרון ראה את אבי כ"משוגע". מה לדעתכם אבי אמר לאהרון, שגרם לו לשנות את דעתו? (מה אתם הייתם אומרים לאהרון, אילו הייתם במקום אבי?)

